

Den C X X I X. Psalm.

V An der jeught aen heb-
ben sy my gequelt Duyfentmael,
dies spreeckt Israël met sinnen:
Van der jeught aen leverden sy
my 't velt: Maer sy hebben my
niet konnen verwinnen.

2 Ick drage de merck-
reekenen aen 't lijf, Soo dat ick
gantsch doorploeght te wesen
schijne, Op den rugge met voren
diep en stijf; Gantsch ontween is
mijn arm vleesch door dees pijn.

3 Maer Godt, die alles
rechtveerdelick doet, Heeft
der godtloosen banden afgesneden.
Dat sy ter schanden werden, die
onvroet Zion wenschen 't ver-
derf, anghst met onvrede.

4 Dat sulck mensch als gras
wert aen elcken kant, 't Welck
op mueren en daken onbequame
Groeyt, 't welck haest verdrooght,
daerom oock niemant Arbeyden

wil, op dat hy 't brenge t'fame.
5 Men sagh noyt dat
eenigh maeijer daer van Een
hant vol heeft gebracht t'eenigen
tijden; Veel min heeft daer van
yet gebracht de man Die schoven
bint op 't velt aen elcken ziden.
6 Sy alle die daer wandelen voorby,
Spreken niet, De zegeninge des
Heeren Zy over u: wy
zegenen u vry In den naem
Godts, die verhooght is in eeren.

Den C X X X. Psalm.

Uyt de diepten, ô Heere,
Mijner benauwtheyt groot,
Roep ick tot u gaer seere,
In mijnen anghst en noot:
Heer wilt mijn stem verhooren,
Want het nu tijt zijn sal:
Laet komen tot uw' ooren
Mijn klachtigh bidden al.
2 Wilt gy met ernst de sonden
Toereekenen voortaan;
Wie kan t'eenigen stondep

Ja